

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

Et In octo Partes ... distincta ...

De Peccatis Et Gratia

Vindalium, 1646

Sectio III. De diuisione in peccatum commissionis & omissionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38789

DE PECCATIS. CAP. VI. 55
Sanctum specie obiectum, in genere mo-
ris, adeoque eadem deformitas in pec-
cato cordis, oris, & operis: posteriori ve-
ro sunt tria obiecta specie distincta, to-
tidemque deformitates seu dissonantiae,
cum recta ratione.

SECTIO III.

*De diuisione in peccatum commissionis
& omissionis.*

CONCLUSIO I.

Alia est diuisione peccati, in peccatum
commissionis, & omissionis. De hac
agit S. Doctor art. 6. ubi docet 1. com-
missionem, & omissionem si spectentur
materialiter, seu in genere naturæ dif-
ferre inter se specie; latè tamen loquen-
do de specie, secundum quod negatio vel
priuatio speciem habere potest. 2. si
commissio, & ommissio spectentur forma-
liter in ordine ad finem, & obiectum
proprium, non differre specie; quia ad
idem ordinantur, & ex eodem motiuo
procedunt. Auarus enim ad congregan-

dam pecuniam, & aliena rapit, & non dat ea quæ dare debet: & similiter intemperans ut gulæ satisfaciatur, & superflua comedit, & ieiunia debita prætermittit.

Hic locus difficilis est quia probabilius videtur peccata commissionis, & omissionis inter se specie differre, ut tradit ipsemet Doctor Angelicus. 2. 2. quæst. 79. art. 2. siquidem peccatum commissionis non tantum materialiter, sed etiam formaliter est aliquid positium, ex dictis cap. 1. peccatum autem omissionis est mera priuatio actus debiti, at ens positium, & priuatio distinguuntur specie, ergo, &c. Confirmatur, nam peccatum commissionis habet positiuam repugnantiam cum recta ratione, peccatum vero omissionis priuatiuam duntaxat, atque adeo distinctam specie, at specifica distinctio peccatorum sumi sumi solet, ex distincta specie repugnata cum recta ratione, seu cum virtute.

Vnde collige 1. peccata commissionis, & omissionis specie distingui, quando opponuntur diuersis virtutibus, ut patet in homicidio, & omissione sacri, quorum illud repugnat iustitiæ, hæc religioni. 2. etiam distingui specie, quando eadem virtuti opponuntur, ut contingit in sacrilega Missæ celebratione, & omissione.

DE PECCATIS. CAP. VI. 57
ne sacri, quæ religioni repugnant.

Quæri hic potest, an diuisio peccati in commissionem, & omissionem sit adæquata. Respondent aliqui negatiuè, quia putant voluntatem interdum conari ad ponendam volitionem malam, nec tamè eam ponere, talem autem conatum esse peccatum, nõ quidem commissionis, cum non sit actus, nec omissionis, cum non repugnet præcepto affirmatiuo.

Verùm sententia oppositã est communis, & tenenda, quia omne peccatum est præuaricatio legis: at duobus tantum modis quis legem transgreditur, vel quia facit quod lex prohibet, vel quia non facit, quod lex præcipit, sicque non potest peccare, nisi aut per omissionem, aut per commissionem. Neque admittendus est conatus aliquis in voluntate, qui non sit actus, quia cum sit entitas realis, & vitalis ab ea elicitã, nihil aliud esse potest quàm quidam illius actus. Vnde conari ad volendum, aut nolendum, idem est ac velle, aut nolle; seu producere volitionem, aut nolitionem; ac proinde repugnat, quòd voluntas conetur ad producendam volitionem, & non velit. An autem possit dari pura omisso, dictum est præcedenti capite.